

Vršovice 28.11.2010

Pozdrav: V tuto první neděli adventní vám přeji milost a mír od našeho Boha, který nás svolal dohromady do tohoto shromáždění a od Ježíše Krista, který nás miluje a vede nás.

Píseň: 273 sl.1 Zvedněte, brány, svrchků svých

Introit: Brány, zvedněte výše svá nadpraží, výše se zvedněte, vchody věčné, ať může vejít Král slávy. Ž 24,7

Píseň: 259

Modlitba: Pane Bože, náš Otče, my, Tvoje děti, dnes přicházíme, protože jsme slyšeli Tvé zavolání. Slyšeli jsme, že k Tobě smíme přijít a poslouchat a čekat na Tvoji milost, Tvoji naději. Upínáme k Tobě své oči a snažíme se rozpoznat Tvé povzbuzení, pohlázení a pomocnou ruku, které máš pro nás připravené. Vždyť je dnes první neděle adventního času. První neděle očekávání a těšení na zázrak Tvé milosti. Děkujeme, že tak smíme přicházet, že se smíme těšit na Tvé Slovo o tom, že jsi za námi poslal svého Syna, aby byl každému člověku, a tedy i nám, záchranou.

Chceme Tě dnes prosit, abychom z Tvého Slova neslyšeli jenom střípky, útržky, ale aby k nám promlouvalo cele a proměňovalo nás tak, abychom Ti byli dobrými služebníky. Tak prosíme nejen za sebe, ale za celou Tvoji církev po celém světě. Amen.

Slovo dětem:

Píseň: Zp 13 Královno Míkol

Čtení: Za 9,1-9

Píseň: 260

Text: Mt 21,1-9

Haleluja. Ze Sijónu, místa dokonalé krásy, zaskvěl se Bůh, přichází Bůh náš a nehodlá mlčet. Haleluja. Ž 50,2.3a

Jsme na počátku adventu, na počátku očekávání příchodu Toho, který přináší život. A hned z kraje textu, který vybrala na tuto neděli první církev, nás evangelista ujišťuje, že právě to se tu děje, že právě z toho se můžeme těšit. Evangelista Matouš jakoby znal naši dobu. Naše pochybnosti, kdo a co vlastně řídí naše životy. Tato nejistota nás vhání jako „člun od kotvy utržený“, jak zpíváme v jedné z písní Miloše Rejchrt, do vln nejistoty všedního dne i výhledu do budoucnosti. Jsou to

naše schopnosti, naše nasazení, náš úspěch, které určují naši budoucnost? Je to podstatné naše zdraví? Prostředí, ze kterého jsme vzešli, rodina, ve které jsme vyrostli? Společenská situace, ve které žijeme? Nebo je to prostě štěstí, které směřuje náš život? Bohyně Fortuna, která byla tak populární nejen v době helénismu?

Neustále mě v tomto příběhu z Matoušova evangelia fascinují davy, na které jsme v něm narazili. To množství snů, které by se v nich dalo objevit. To množství projekcí a falešných představ, které z náboženství skutečně vytváří jakési opium. Ale především to očekávání, s jakým i my vstupujeme do adventu. Touha po Tom, který by pevně uchopil náš život, probudil nás, otevřel nám, našim blízkým i lidem kolem nás oči pro svou přítomnost. Alespoň střípky tušení, že to nejsme my, kdo dává našim životům smysl, kdo je musí zajistit do posledního zbytečku.

Do toho tedy vstupuje evangelista Matouš a hned na začátku svého dnešního textu nás ujišťuje, že tu jsme účastni Božího plánu. Přesvědčuje nás o tom až s úsměvnou snahou o přesné naplnění textu z proroka Zacharjáše a nechává v Ježíšově příběhu objevit se oslici i oslátka. Neděje se nic náhodného, nic, co by nějak narušovalo Boží určení pro svět a pro člověka. Tento příběh patří i do našeho života. Do našich obav o blízkého člověka, do našich proseb o zdraví, o nalezení životního ukotvení, o zbavení se existenčního strachu, ale i do radosti z narozených i očekávaných miminek, ze vztahů, z úspěchů. Nic z toho nevypadává z Božího plánu s člověkem.

To má uslyšet dcera siónská. Proto se má radovat, proto se má rozjásat. Proto má být církev místem naděje uprostřed všeho, co ji trápí. To před námi otevírá proroctví proroka Zacharjáše. Jakoby se prorok od začátku svého prohlášení rozhlížel a popisoval, čím jsme vlastně obklopeni. I my známe svůj Týr, město, jehož název v hebrejštině souzní se slovy pevnost, tvrz, hrad. I my známe svůj Damašek, odkud přicházeli a přicházejí problémy. Mocnosti, které určují a ohrožují náš život. Prorok to dobře vidí, ale vidí především, že do těchto míst vstupuje Hospodin. Nevstupuje lidský strach, nenávist a agrese, ale Hospodin. Až provokativně. Hospodin si v Damašku učiní své sídlo.

Může nás to překvapovat a dokonce i zlobit, ale Hospodin shlíží na všechny lidi a na všechny kmeny Izraele. Tak překládá německý překlad větu, kterou čeští biblisté přeložili: „K Hospodinu budou vzhlížet všichni lidé, všechny kmeny Izraele.“ Přiznávám, že mi do tohoto textu

víc zapadá německý překlad. Hospodin vstupuje nejen do situace svého lidu, ale do běhu věcí celého světa. Nenechává vítězit nenávist, ale dívá se na všechny lidi a proměňuje jejich životy. Nic a nikdo nevypadává z Boží starosti o člověka. To zřetelně slyšíme ve výroku o Ašdódu, pýše Pelištejců: „Krvavé sousto mu vyrvu z úst, ohyzdné oběti z jeho zubů. Tak bude i on zachován našemu Bohu, stane se v Judsku pohlavárem.“

Zvláštní slovo naděje, které se otevírá v určujícím textu pro Ježíšův vjezd do Jeruzaléma, ve všem, co Ježíš přináší. Král, spravedlivý, zachráněný, pokořený.

To, co Ježíš přináší do našeho očekávání, hledání a pochyb, je na prvním místě spravedlnost. Pojem, který v nás vždy znovu rozehrává všechny možné sny při pohledu na situaci osobní i situaci společnosti. A Ježíš tento pojem bere do ruky a zve nás do svého příběhu, který naplňuje spravedlnost, po které tak toužíme. Zve nás a učí nás spravedlivému životu. Naplňuje naše sny tím, že nás vede k poslušnosti Bohu Otci, k tomu, který shlíží na všechny lidi. Ježíš otáčí náš pohled na spravedlnost z pasivního očekávání naplnění našich práv k aktivního vnímání spravedlnosti jako poslušného následování. Nabízí nám účast v zástupu učedníků. A tak se učíme spolu se žalmistou volat po spravedlnosti, která se nám nově otevírá. „Bože, předej své soudy králi a svou spravedlnost královskému synu, aby obhajoval tvůj lid spravedlivě a tvé ponížené podle práva. Hory přinesou lidu pokoj a pahorky spravedlnost.“ Voláme po spravedlnosti a ta se nám plně otevírá v Ježíšově příběhu, kde dostávají naději všichni, kteří byli na okraji, kde nemoc a slabost a provinění není tím posledním, co by určovalo náš život. A tento přicházející král svědčí o tom, že to Hospodin je ten, který zachraňuje. Že to Hospodin otevírá budoucnost života jinak a jinde, než nám nabízí lidská zkušenost.

Tohoto krále, spravedlivého, zachráněného, pokořeného, očekáváme. Jeho chceme vpustit do svých životů, od něj se chceme učit žít. Realisticky se dívat kolem sebe jako prorok Zacharjáš, vidět všechny síly, se kterými se musíme vyrovnávat. Ale zároveň a především jásat s dcerou síónskou, protože jsme směli poznat, že to Hospodin je Pánem našich životů. Že v Ježíši z Nazareta nám nabídl a nabízí rozměr života, který dává naději nám i všem lidem. Smysl celým lidským dějinám.

Amen.

Píseň: 648 (S166)

Vyznání vin: Pane Bože, vyznáváme své sevření, ve kterém se rozhlížíme a všechno kolem nás se nám zdá nespravedlivé. Vyznáváme, jak těžko rozpoznáváme Tvoji cestu kolem nás i v našich vlastních životech. Trápí nás to a bolí nás to a my pak neumíme svědčit o Tvém životě, který každému nabízíš. Chceme se nyní před Tebou ztišit a odevzdat Ti všechno to, co nás tíží a co nám brání žít Tvůj život plný lásky a odpuštění, ke kterému nás zveš, ke kterému nám nabízíš posilu.

...

Pane, společně a nahlas před Tebou chceme vyznat svůj hřích. Chceme vyznat, že nejsme lepší než druzí lidé a spolu s nimi neseme vinu na bídě Tvého stvoření. Potvrďme, sestry a bratři, své vyznání hlasitým:

Vyznáváme.

A přece se odvažujeme před Tebe předstoupit s nadějí na odpuštění pro milost Tvého Syna Ježíše Krista, který za nás zemřel a pro nás je živ. Věříme v moc jeho smrti a vzkříšení. Potvrďme hlasitě: Věříme.

Pane, v naději víry v Tvého Syna a našeho Spasitele Ti chceme odevzdat všechnu trpkost, kterou ve svém srdci cítíme, chceme odpustit těm, kteří nás zranili a chceme poprosit za odpuštění ty, které jsme zranili my. Vyznejme to hlasitě pro lásku Kristovu: Odpouštíme.

Slovo milosti: Všemohoucí Bůh, Otec našeho Pána Ježíše Krista, odpouští všem, kteří činí pokání a obrací se k němu.

Amen.

Píseň: 651

Modlitba:

Pane Bože, děkujeme Ti za cestu, kterou před námi znovu otevíráš v tento čas adventu.

Děkujeme Ti za základ života, který jsi nám dal v Ježíši Kristu.

Děkujeme, žes jej dal do základu celého svého stvoření.

Děkujeme za Tvou přítomnost, kterou nám dáváš rozpoznávat ve chvílích bolestných i radostných.

Děkujeme za Tvou spravedlnost, která je naplněná milostí a odpuštěním.

Děkujeme za dar víry, díky kterému smíme vědět, že vše kolem nás směřuje ke svému konci, který Ty máš pevně v ruce.

Děkujeme za dar naděje, ve kterém se smíme účastnit budování Tvého království.

Děkujeme za dar lásky, který nám dává sílu a odvahu ve vztazích, které smíme a máme naplňovat k obrazu Tvé spravedlnosti.

Děkujeme za to vše, co od tebe smíme přijímat a s celým stvořením tě dnes chceme chválit:

Svatý, svatý, svatý jsi, Hospodine zástupů, plná jsou nebesa i země Tvé slávy. Požehnaný, který přicházíš ve jménu Páně. Hosana na výsostech. Amen.

Slova ustanovení: Ty jsi v pravdě svatý, Bože, pramenem všeho posvěcení. Způsob svým svatým Duchem, abychom při přijímání chleba a vína byli učiněni jedno tělo s Kristem i se vší církví. Dej, ať zůstaneme ve společenství s ním až do onoho dne, kdy s ním budeme večeřet v jeho království.

Neboť on v tu noc, kdy byl zrazen, vzal chléb a díky činiv, lámal a řekl: Vezměte, jezte, to jest tělo mé, kteréž se za vás láme. To čiňte na mou památku. Takž i kalich, když povečeřel, řka: Tento kalich je ta nová smlouva v mé krvi. To čiňte, kolikrát koli pítí budete, na mou památku. Nebo kolikrát byste koli jedli chléb tento a z kalicha toho pili, smrt Páně zvěstujete, dokud nepřijde."

(1K 11,23-26)

Apoštolské vyznání: Chceme se touto svátostí posilnit ve víře. Nejen sami pro sebe, ale v jednotě církve Kristovy, ve společenství s křesťany všech generací a národů. Vyznejme tedy spolu s nimi slovy Apoštolského vyznání víry:

Sbor: Věřím v Boha, Otce všemohoucího, Stvořitele nebe i země, i v Ježíše Krista, Syna jeho jediného, Pána našeho, jenž se počal z Ducha svatého, narodil se z Marie Panny, trpěl pod Pontským Pilátem, byl ukřižován, umřel a byl pohřben, sestoupil do pekel, třetího dne vstal z mrtvých, vstoupil na nebesa, sedí na pravici Boha Otce všemohoucího, odkud přijde soudit živé i mrtvé. Věřím v Ducha svatého, v svatou církev obecnou, svatých obcování, hříchů odpuštění, těla z mrtvých vzkříšení a život věčný.

Amen.

Píseň: Při vysluhování svaté večeře Páně Budeme společně zpívat píseň
308
462

Pozvání: V tuto chvíli tedy pokorně prosíme, ať nás tato hostina posilní na cestě života, připravuje k setkání s přicházejícím Pánem. Když v jednom společenství spolu lámeme chléb a pijeme z jednoho kalicha, ať jsme zde účastni s naším Pánem, od něhož přijímáme život, do jehož milosti vstupujeme a vírou v něho jsme posilováni.

Vždyť jsme slyšeli: Kdykoli jíte tento chléb a pijete tento kalich, smrt Páně zvěstujete, dokud on nepřijde.

Kdo tedy chcete, přijměte jeho pozvání, ať přicházíte odkudkoli: pozvání do světa lásky a odpuštění, pravdy a milosrdenství.

Přijímání: Společenství těla Kristova.

Společenství krve Kristovy.

Propouštění:

Radujte se v Pánu vždycky, znovu říkám, radujte se! Fp. 4,4

Ten, od něhož je to svědectví, praví: "Ano, přijdu brzo." Amen, přijď, Pane Ježíši!
Zj. 22,20

Nechť Pán dá bohatě růst vaší vzájemné lásce i lásce ke všem.

1Te 3,12

Píseň: 262 sl.1-3.7-8

Přímluvná modlitba:

Ohlášky:

Poslání: O Hospodinu mluv s chloubou, moje duše, ať to slyší pokorní a radují se. Velebte Hospodina se mnou, vyvyšujeme spolu jeho jméno.

Ž 34,3n

Požehnání: Milost vám a pokoj od toho, který jest a který byl a který přichází. Jemu sláva i moc navěky. Amen.
Zj 1,4.6

Píseň: 485